Որ լցեր է զպատկերս քո լուսով ի լին,
Եւ զարմանք է ցուցեր ամէն հողածնին։

Վարդ ես դու վայելուչ կանաչ տերեւով,
Եւ լի իմաստութեամբ ես որպէս բղձով,
Դու բազում խաւսեցար քաղցրութեամբ սիրով,
Եւ գովասանութեամբ առ իս նամակով։

Տիրես ամենայն ծաղկանցըն բոլոր,
Բազմիս ի գահոյս որպէս թագաւոր,
Արա զիս արժանի քեզ ծառայ զինուոր
Որ ես եմ գեղեցիկ թռչուն թեւաւոր։

Բամք թռչունք երկնիցըն քեզ հարաթ է,
Սիրով ինձ ասացին թէ զվարդըն գովէ,
Եթէ մէկ պահ լռես, նայ քեզ գունահ է,
Որ հանապազ յառջեւդ քան զջահ ի վառ է։

Ցայտէ լոյսըն թափանց ի քոյին թերթէ,
Որպէս ըղձառագայթս ի յարեգակնէ,
Եւ ըմբըշխլ քո շողիտ ի սիրտս իմ ծագէ,
Եւ կատարեալ սիրով ի քեզ հաստատէ։

Իւղ ես մեծագին որպէս պալասան,
Եւ խորհուրդ արքային, ով վարդ պատուական,
Դու ես նոր առաւաւտ եւ գուշակ գարնան,
Եւ խնդութիւն բերես ամենայն մարդկան։

---

122. H. զպատկերդ. — 123. H. ցուցեր։ — 124. H. կանանչ։ — 125. H. լունի ես։ — 127. H. գովասանութիւն առնես։ — 128. H. Տէր ես։ — 129. H. բազմես։ — 130. A. արայ. զինուոր։ — 131. H. որ ես դու....։ — 133. A. զվարթն։ — 184. H. նա։ — 135. H. առջեւդ։ — 138. H. եւ ի նշոյլ։ — 139. H. շողիդ ի սիրտ իմ։ — 140. H. իւղ ես։ — 141. A. վարթ պատուական։